

3.

Köszöntés.

Jelen lévő szép vendégek!
 Jelen lévő nemes lelkek!
 Mondjuk nekünk egészség,
 Bodroglőknek egyesség.

(Qu. 101. sz.)

4.

Háromféle szeretőm vólt,
 Kálvin, Luther, Pápista vólt,
 Meg-is mondtam ő kemeknek
 Ne járjanak hozzám többet.

V. ö. Erdélyi, I. 396. sz.

(Qu. 103. sz.)

5.

Emlékezetre méltó Magyar példa beszéd:

Az országban nem térszen bőséget:

Unghi Bor
 Bereghi Buza
 Szathmáry Prókátor
 Szabolcsi Okos.
 Ugócsi szolga,
 Sáros Vármegyei Vitéz.
 Pápai szív
 Lévai jámbor etc.

(Antonii Szirmay Collectio ingeniosarum cogitationum 118. sz.)

Közli: KÖNIG GYÖRGY.

ADATOK AMADE LÁSZLÓ ÉLETÉHEZ.

— Második közlemény. —

Tormentorum tormentum.
 Causat unum momentum,
 Oculorum unus ictus
 Causat en mille conflictus.
 O afflictum pauper cor,
 Cujus tyrannus amor.

Si prostravit Hectora,
 Vincet mea pectora!
 Etsi super astra juro,¹
 Votis meis nunquam duro,
 Victus cedo victori,
 Sum paratus et mori.

Una dulcis blanda vox,
 Quam crudelis et atrox,
 Manus ebur, rectus marmor,
 Lac sunnt (*sic*) sensus, labra cruor.
 Fui liber et vivus,
 Jam sum factus captivus.

Quantum fatum fatorum,
 Quanta virtus illorum,
 Ingens et imperiosa,
 Inclemens et furiosa!
 Vel fors clemens benigna?
 Quantum est hoc aenigma!

¹ Innen Amade írása.

Non est major orbis lis,
 Quam quae sit amoris vis!
 Cedo votis, cedo fatis,
 Cedo sortis jam oblatis,
 Coelos saxis non peto,
 Sic cor meum quieto.
 O amor amor! plus est, quam marmor,
 Promittebas mell, nunc propinas fel,
 Proh dolor!

Ltár. 1899/35.

Rád ugrik, rád mászik, rád mereszkedik,
 Rád vitsok, rád nevet, rád ágoskodik.
 Intelligentibus pauca.

Fél turó, fél málé, fél ködmeny kösztyő,
 Szakrmentz káposzta, lehrimos lentse. (?)
 Sapientibus modicum etc.
 Pergit sua nota.

Engedj édes szévem, hadd öleljelek meg,
 Lábad között való csöcsött hadd fogjam meg,
 Ezerhuru hegedődett hadd pönderésem meg,
 Atyám tsinált szegetskével hadd igazgassam meg.

Nótáját az Venusnak maid elhededülöm,
 Kinek teczik, járhatja, már megengedem,
 Ugorjék már az ágyba, legjobb dicsekednek.

Daniel Estorades iacet hic, quis crederet? cheu! (sic)

Flos stirpis, patriae gloria, noster amor.
 Qui modicis annis superavit tempora multa.
 Vivere vix coepit, iam libitina necat.
 Spes promittebat magnas florentibus annis
 Mors spem delusit crux inimica huius.
 Gentiles tres falce rosas fera fata tricollis
 Demetit et primo flore perire cogit.
 Si plenus meritis fatis decesserat, ergo
 Plus juveni mors, quam gloria facta seni.
 Vivit adhuc, sua facta docent, non mortuus hinc est,
 Quod voluit magis, quam debuit ipse mori.
 Tristia fata canit, qui dulcia nomine mandat
 Et qui te grato saepius ore colit.¹

Ltár. 1212. Fol. Hung. 1900/10. (Nem Amade írása.)

¹ Ez utolsó sor javítva s nem egészen tiszta, de csak ez lehet az igazi szöveg.

Illustrissimo Domino Baroni Ladislao Amade etc. etc. Josephus de Rewa perpetuam amicitiam et S. P. D.

Tibi, poëtarum in Hungara lingua Principi, primum mei in eodem idiomate laboris factum dico, consecro, dono; ita quidem, ut si eum probaveris, calcar habeam futurae industriae, sin minus, inter Tuas manus opprobrium meum lateat. Faxis itaque, ut si non probas inter tenebrarum caliginem aeternae oblivioni mancipetur. Vale. Domi meae IV. Kal. April. MDCCLVI.

Keserves éltemnek végít ohajtsam-é?
Szomoru szivemnek fogytát kívánnyam-é?
Enghem nyomorítsam? búmat szaporítsam?
Aggomat újítsam?

Hova lőn böltesség? ha nem tudsz szenvedni;
Ne légyen olly inség? a kinek engedni
Bátran ne lehessen, ha kellemetessen
S felveszed szévesen.

Jobbfele szévednek, ámbár beteges is,
Follyta életednek, ámbár kesserves is,
Napjaid homálya nagy, d' azt eloszszollya
Győzedelmes pálya.

Fuss bátran, eléred tzillyát szerentséssen
Többít is szemlélyed, vagytok nem kevesen,
Szánnyad azt s magadat, könnyebítsd kinadot,
Keressed nyugtadot.

Ltár. 1899/35.

RESCRIPTUM DEFENSORIS BARONIS LADISLAI AMADE AD
BARONEM JOSEPHUM DE RÉVA.

Memento quia tempus est, ut sapias. Stultorum 49.

O Pater Omnipotens Bruti miserere Josephi
Quem toga larvatum fingit Apollo Mydam.
Metamorph. hominum versu 13.

Mittit Hydrops Amade claudo tibi Reva salutem,
Nil mihi rescribas Mome, sed ista legas.
Que tibi nunc scribo, mecum iactoris eadem
Conditione pari sum tibi iudicio.
Affimur miseri morbis aequalibus ambo
Mitior ast tua sors, nam potes Urbe ru.
Donec eram sospes versabar in urbibus ac tu
Incola Posonii non peregrinus eram.
Hic mea praecipuis narrantur facta tabernis
Nec juvenes, vetulae compta puella silent

Me populus, cives, urbis quoque compita norunt
 Ingenuisque omnis lusibus apta domus.
 Nunc lecto affixus viridis delicta juventae
 Expio, nec Divus fert peregrinus opem.
 Ut leo decrepitus, fractaque ad proelia cauda
 Excutit insanas vix aliquando jubas,
 Ut procul annosus confectis viribus hircus
 Per sata lascivum sequitur arva gregem.
 Languedo sic patriis, Veneris sub sydere natus
 In Laribus, putrido corpore, mentis inops,
 Quippe relegati voluit me fiscus ad instar
 Solatii reliquum, nil mihi nulla fides.
 Hej mihi nulla fides! vacuus quam saepe Balassa
 Et redit ingrata tristis ab urbe meus.
 Dum nummos? sine pignore non habet, inquit amicus
 Quaerit ubi ancillas? nulla reponit adest,
 Ut pedibus tumidis tumida quoque mente laborat
 Est vacua urna, tuus nilque meretur herus.
 Quid meminisse iuvat quasinus origine nati,
 Quae fuit eximiis turgida saepe viris.
 Saepe pater dixit, tu degener improbe fili,
 Quo ruis ante diem coecus in interitum?
 Infelix ego sum, sed tu Vulcania proles
 Vultu trux oculis ore feroce Myops,
 Quem Cyclops Steropesque colunt, nigrique sodales,
 Quosque in Carpathicis Alpibus ursa fovet.
 Audes afflicti placidam turbare quietem?
 Et pia contriti carpere vota viri?
 Siccine tu, Divo dicavi, quem peregrino
 Hymnum mordaci, Zoile, dente secas.
 Impius hunc lanias vesanasque evomis iras
 Miscendo stolidos inter amara sales.
 Non parcis misero, cujus fortuna peracta est,
 Qui ducit modicos, iam sine labe dies
 Liber eram fateor, lubricam sed defleo vitam
 Jugiter exclamans parce benigne Deus.
 Te Venus odit amat Stygius te janitor Orci
 Bardus et incultus, nullius es fidei
 Civis inurbanus, mordax animatque superbum
 Consilio, castris transfuga, virque malus
 Respice quaeso trabem sub qua vitae alea sortem
 Decidit condam, quid moror? ergo vale.
 Nec mihi rescribas tecum conflagere nolo
 Dulcia non cantas, es pedem Arcadicum.

Kegyés és Kegyelmes Herczegh mindenkori nagy jó patronusom.

Declarálnom nem szükséges, menni anxietásokban vagyok, Herczegséged kegyes személylye is jól tudja; vigasztalásomnak köllének lenni Amadé Lászlóban; de hiszem, azt is föllfuvalkodott, büszke és bőv költségü zabolátlan lovai mód nélkül elragatták, ell anyira, édes szülei intéseit, kérésitt, adhortatióit contemnálja; sütt szabad nyelvével ollano kat beszéll, inconsiderate kimond, nem hogy enyhétené dolghait, de ollait tött az tűzre; az is bizonyos, minden szavát édes anya, sütt mozdulását is Nagy Szombatban, én pediglen Bárótt bizonyára jól tudgyuk. Magam pedig eltökélett szándékal voltam azon, Herczegséged kegyelmes kezeitt csókolhassam és kérgyem nagy alázatossan, kegyes opinióját méll alázatossággal kérgyem és instályom. Mert ugyanis, ha ellkezdet dolgai-ban csak hivalkodásokban megyen ell s jövendő dolgaiban serényebb nem léssen, csak az levitásokban jár ell, én meghvallom, semmit sem várok belüle és minden jóakaró atyámfiai istenessen javallyák azt: csak megházossécsam, magam is jóval hagyom eltökélett szándékal. Javassollyák is Moron lakozó gróff özvegy Hochburghné kysaszszonyát, kit magam sem reprobálnék, reméllem, minth böcsületes, minth jó neveltre, sütt nem éppen megvethetőre találna. A minth is, a mennyire ha lehet is valami a dologban, ha nem is alkalmassint fiam akarattyábul, a dologh incamináltatott, mindazon által Herczegséged kegyelmes resolutiójátul és parancsolatyátul fűgh. Mindeneknek azért legnagyobb ratioja az (mivel az moriak azt alegallák, hogy ük soha legkissebbet sem vétvén, édes leányát ok nélkül anya helyet való anya eleiben Nagy-Szombatban etiam si saltem ad benedictionem admittáltossék) ugyan nagy-szombati anyai consensust kívánnak, megvallom, méltón és helyessen is. Minth ezek ex interimali sed praematura fiam kezéhez küldött specificatiobul et aliquali informatione kitezenek; megparancsolván fiamnak legottan Herczegséged kegyes kezeiben benyuicsa. Ugyanis, Kegyelmes Uram, a jó nevelt helyre sietnek az okos ifjjak, talám meg nem vettő szerencse volna ez; egyébb-eránt ha akaratom ellen házassodik, tülem és szegén házamtul bizonyára távozek, mert nekem már semmiben gyönyörűségem, ha jó volna, eő benne volna minden reménségem. Instálok azért tovább is méll alázatos-sággal mutassa Herczegsége oll kegyelmét (ha Herczegségednek is elle-nyére nem essnék) Nagy-Szombatban az édes anyátul consensust nyerni méltóztatnék. Magamat pedig midőn Herczegséged kegyelmébe és gratiájába ajálom és ezen sanyaru bőithöz jó és állandó egésséget kíványok.

Maradok Herczegségednek

Pest 4. Martii 1728

Mindenkori alázatos szolgája
Amade Antal.

Ltár. 1900/3.

Méltóságos Édes Uram Attyám!

Méltóságos attyai kegyességgel tellyes levelét Nagyságodnak szokott fiúi engedelmességhel aláztatossan vettem az accludált állapotokkal, mellyekre is midőn vettem, nem felelhettem azonnal, mivel vasárnap Méltóságos Zágrábi Püspöknek consecratiója lévén s ugy ebédgye kegyelmes Principalisomnál, egész nap és éjjel occupatusok voltunk, ugy anynyira, hogy magam magyar hegedülésemre Méltóságos Herczegem, ugy Bán Urunk is ugyan ropogott, ketten ugy tánczoltak. Hanem hetfőre virradóra odamentem eő Herczegsége udvarlására s Nagyságod levelét praesentáltam az accludált móri dolgokra, mellyekett ugyan eő Herczegsége pro nunc nem olvasta, hanem ore tenus continentiaját meghmondotam. Kire eő Herczegsége azt felelte, hogy: *A Méltóságos Urnak ajánlom aláztatos szolgálatomat és mivel az Méltóságos asszonyoknak consensussa szükséges, én igenis tiszta szívből fogok expraesse iratny, hogy a fiával mit akar tovább is cselekedny es mitsoda statusra applicálny, a mint is Méltóságos Eöcsém Uramnak is committálom (ott volt Méltóságos Püspök Eszterhás Imre) hogy vegye intentióját eő kegyelmének, mert én a fiát annyira kedvellem immár, hogy sem ehelem, sem ihatom nála nélkül, azért; ha ad választot levelemre, jó; ha nem, egy asszonytól elszenvedhetem. Nem is jóvaslom kegyelmének, hogy többet véle kötekedgyék, még job mód adatik, mivel látom, mennél többett ütik a követ, annál töb tüzet ad. És hogy a diaetára is succurrállyon fíanak.*

rop-og-ott

Ezek voltak Méltóságos Fejedelmeknek szavai. A mint P. Mamerpergs levelét vettem Szombatból, kiben is irták, hogy háromszor volt az Méltóságos Aszonnal s harmadszor csak azt felelte, hogy eő igenis egy esztendőre resolválta magát, de úgy, hogy testimonialist vegyek Méltóságos Herczegtől, ugy a Bántúl viselésémről. De nem hogy jól viselném magamot, hanem még hamis kultsokat csináltattam Herczegem ajtaihoz, kiken föll s alá járok, azonban minden nap részeg vagyok et reliqua. Én keserűségemben a levelet eő Herczegségének praesentáltam, a mint is megszanakodván rajtam fájdalmassan, expraesse secretariussát Szombatban küldte, *hogy az illetén hiteknek hitelt ne agyon s azokkal eő Nagysága ne emészsze magát. Mert olly vigyázó szeme vagyon reám, hogy meg nem engedné, sem pedig udvarában nem tartanna, azért mind töb consolatiot várhat fiából, assecurallya eő Nagysága.* Ezek az Herczegnek resolutioi.

Az mi engem illet, én általolvastam mindeneket, de pro 1-o, Jégre vizz engem a jó gróffné, mert annak előtte azt izente (élő ember Nagy János), hogy vagy lesz consensussa Asszonyom Anyámnak vagy nem, csak értésére légyen egy böcsületes ember által (hogy egyszer tudta nélkül ne légyen), eő leányát kész nekem adnyi, mivel semmi kivetőt nem találhatt bennem; ha pedig talál, mongya meg. Most pedig expraesse az Aszony eő Nagysága consensussa nélkül nem akarja, lássa eő Nagysága, én senkitt nem kénszerítek. Hogy én az kissaszonyt ugy revereáltam, mint egy damához illet, tagadhatatlan s elhitesse magával s olly szegény legénynek ösmérjen, hogy egy olly dámát mindenkor kaphatok.

Pro 2-o. Determinatiója menyit akar adny, ugy a töb punctumok is mind a consensustúl fűghnek és magát arra provocállyá verosimiliter. Azért
Ego me declaro.

Cum ob infinita paterna merita et gratiosos favores, tum etiam naturaliter sim obstrictus infinities, itaque quidemque Illustrissimus Dominus Genitor et Patronus meus benignissimus vult, approbat, stabilire cupit et consensus quicumque fuerit, tum Illustrissimae Genitricis, tum Clementissimi mei Principis secundum illa ul me obedientem et indignum filium cum omni possibili submissione commomstrem, illud volo, approbo et stabilire cupio, nec ab ungue recedam et sic spero omnem benedictionem divinam et paternas gratias per hoc remerebor et hominum aestimationem adipiscar.

Azért mivel mindenek innendfűghnek, hogy Méltóságos Fejedelmemet fogom adurgeálly pro consensu, mivel ugy is reménlem, az ünnepekre Szombathba megyűnk, a diaetáig ott leszűnk. (Oivashatlan) is böcsületes bár csak egy őitözött ruhában, ha a Méltóságos Fő-Ispány succurálna és reménségem volna, írnek őo Nagyságának. Azért haec ita in claris sunt, ut clariori esse non possint.

Hogy pedig egyedűl egy pár napra s absolute nem továb (mert az Uram seriete meghhatta) lejöttem tudom, nem nehezeti Nagyságod, mivel pro 1-o olly motskossan promoveállyá az a gaz korhely Morocz Imre Nagyságod ellen Amade Péterné causáját, hogy meg nem mondhatom, nekem is böcsületemben gázolodik; most is mondta Méltóságos Herczegem hogy ha még leghkisebbet vétt, Méltóságos Palatinusnál panaszt tesz, hogy éppen careat servitio és a ki legnagyobb, a kitt divisionaliter contractualiter Nagyságod a maga pénze által obveniált kertett vett vólt szegény Amade Josep kertye mellett, a maga embereivel egészen bekerítette és nints az a hatalmasság, a kit el nem követtett, azért lejöttem, hogy accusállyam és oraliter repraesentálom Méltóságos Palatinusnak. Én bizonyára egészen leragattam volna, ha csak actum aut maioris aut minoris personae lenny nem praeconsideráltam volna. Lemegyek ma is, fogom opinióját venny, megh is kötöm jó kegyelmes Uram Méltóságos Palatinus előtt koszorúját, hiszem rűtt dolgok ezek. Annak a büszke Morocznak egy dorgáló levelet jó volna most írnya s azután a vármegyén publice confundálny. Kegyes atyai dispositióját az 30 forint iránt alázatossan köszönöm kegyelmednek még eddig egy pénzt sem vettem, azért is írtam, hogy admaturállyam, mert máshoz cantabit vacuus. De a vörös tyúkmonyrűl csak ugyan nem desperálok.

Majd el is felejtettem volna, Méltóságos Herczeg ama a czikhelyre, kiben írja Nagyságod, hogy csak hivalkodásokban, korhelységekben láttam üdvömött és semmi könnyebségére nem vagyok Nagyságodnak azt felelte, hogy írjam Nagyságodnak nevemmel, *hogy agyon Nagyságod vagy három falútt kezem alá s megh fogja látny, ha nem fogok tudny gazdálkodny, és Herczegsége fog tülem számott venny.*

Én hála Isten olly grátiában vagyok a Méltóságos Uraknál, hogy jobban nem kívánhatom. Méltóságos Bserzovszkinének a Méltóságos Herczegtűl egy képét nyertem, a kit szegény Saxo képjeibűl vettem kétszáz

forinton s mikor eö Herczegsége oda külte, azt izente, hogy ezért nem kíván egyebet az Méltóságos Aszonytól, *hanem hogy az eö Amadéját vele együtt tarcsa grátiájában*, a ki visszaizent és csókolván eö Herczegsége kezeit, *meghköszönte s azt felelte: hogy illy kegyes recommendatiójára eö Herczegségének valami tehetsége leszen, fogom tapasztalni, nem csak üdöbéli, de örököss affectióját is.* A Diaeta meglészen. Szentené azt izeni Nagyságodnak, hogy az eö első szobái ugyis mindenkor szállásra valók, azért alkalmassab leszen ide ben, mint oda ki Nagyságodnak az a szállás, jó vólna előre sollicitálny. Én ma jöttem délben, szombaton visszamegyek, kívánom, levelem talállya friss jó egészségben kegyelmedet, én álhatatosan leszek

Nagyságodnak

Bár 11. Martii 1728

Méltatlan engedelmes alázatos fia :

Amade László.

Ltár. 1899/35.

(Olvashatatlan) a Bartalosok dolgában írt, hogy pro 11. praesentis terminusok lévén, Nagyságod embereit külgye, de mivel nem vólt, remélem, differáltatott.

Hogy a lovászt el nem küldöttem, alázatosan követem Nagyságodot, mivel ugyis föll köllött mennem Posomban s az Méltóságos Herczeg megparancsolta, hogy azt az én kedves móldvay paipámát expraesse kívánnya látny; ha sétálny kimégyen, azért egy hétig talán ott fön köllött tartanom eö Herczegségének, hogy ingyen való grátiáját kedvében tarthassam.

Méltóságos Édes Nagy Uram! kegyes Attyám!

Kegyes attyai szerelemmel tellyes bötüit s abban több szép liberalis dispositióját alázatosan vettem s csókkal is tiszteltem, óhajtóm tökéletes szívbül, hogy ebbeli szép attyai kegyességét és szorgalmatoságát magam jó viseletemmel meghálálhassam s Nagyságodat consolálhassam.

Az reconciliatiot én ugyan inkább ma tapasztalnám, hogy sem hólnap és módgyát is mindenképpen keresném, sed in vanum csak azt tartom én, quod sana ratio non sanat temporis mora sanat.

Bárá Balasha György attyám uramhoz is szintén most indulok, fogok ismét alázatosan könyörögni; de meghvallom, hogy Nagyságod is méltóztassék azon jó kegyes urat valamely etsi in parte tantum complanatioval consolálni, mivel Istenemmel bizonytok, hogy még eddig valamennyszer alázatosan folyamodtam szükségemben, imádságomat mindenkor meghalgatta, könyörgő panaszimat applacidálta. Az minapi uj esztendőre való charta biankát is eö kegyelme méltóztatta kifizetni, de mégh többet is, noha mindenkoron érdemem fölött való discretióval viseltetett hozzám; kérem alázatosan Nagyságodat, hogy legaláb 400 forintot complacályon

Nagyságod. Ne csudállya azt Nagyságod, hogy hova megy a pénz, de melly megböcsülhetetlen böcsület és tisztesség követi, akartam volna s óhajtottam buzgó szível, ha szerdán látott volna Nagyságod bennünket szánkázni, azt gondolta volna, hogy minden ló egy-egy bálvány, ahöz meg a sok Istenasszony, számtalan sok szövindék, azután táncz, maskarák, bizonyára sokban telik, de nagy is a böcsület. Elhiszem, hogy Nagyságod iffjú idejében nem illy vólt a világ, de cedendum est temporii. Azonban a házosság, hadverés Istentül vagyon, én ugyan reménlem, hogy Nagyságodnak is fogh már korosab napjaiban ebben lenny öröme s contentuma. Fogok (noha eddig is már árnyékoztam) báró Balaha nagy jó urammal ez iránt discurrálnom, bizonyos vagyok, hogy tanását s hasznos fáratságát nem denegállya. De Nagyságodnak is ismét alázatoss submissioval instálok, azon jó urat mindenekben obligállya, mert ha csak az ur nem lett vólna, lelkemre mondom, böcstelenséggel ettem vólna udvari kenyeremet. Az eöves ruha iránt assecuráloim Nagyságodat, hogy a Herczeg többet nem cselekszik, mindazonáltal most megyek, hogy 300 forintot az urtúl föllvegyek, kettött szükségemre, egyet gombkötőnek, a többivel várakozzék. A diaetában most az ideoát kezdették, tegnap a Méltóságos Herczeg legelső sessióban jelen vólt; csak fizetünk Isten gratiájából. Én azomban azon leszek, hogy az aprólékos adósságimat kifizethessem és egy massában inkább mind maragyon. Nagyságod attyai kegyességében magamat alázatossan ajánlom, élek és halok

Nagyságodnak.

Posonii 29. Jan. 729.

alázatos engedelmes fia:
Amade László.

Ltár. 1899/35.

Én aláb is megírt recognoscáloim praesentibus s adom tudtára mindeneknek, a kiknek illik, hogy utólsó szerencsétlenségben lévén, mellyben is minden veszedelemre magamot desperate resolvalyván, édes hazámot s szülőimet keserűségemben elhagyván, csak eltökéltem magamban, inkább meghalnom, hogy sem vizsamennem ily mód alatt, böcstelenséggel. Midőn pedig anny declaratióimat s keserves panaszimat sokszor siralmasan is kiterjesztettem, legfőképpen hogy ezen buidozásomat bizonyos summából álló adósságom okozta, kitt is Posomban udvari éitemben contraháltam s nem lévén módom benne, hogy megfizetem volna (noha Méltóságos Uram Attyám hosszám küldött emberétül bizonyossan izente resolutióját, minden contrahált adósságom fizetésére, ha vizsamennék, ez pedig mivel csak remenség vólt, kereserűségemet nem enyhítette) a sok instáló creditoraim pedig minden szempillantásban annyira szorongattak, mit vólt milt tennem? ime inkább mindkét szerencse forgására s veszélyekre attam magamat, hogysem személyemben halottam volna ellenem való átkajkatt s böcstelenségeket. Ezen eltökélet szándékomat s minden veszélyre kész szivemet látván Tekéntetes, Nemzetes és Nagyságos Stipchich Anna Sophia Aszszonyom eö Nagysága nem tekéntvén édes Attyám.

keménségekett, sőt készségeket tinkább az irgalmatlansághra, ezen halálos szükségemben (másképp ugyan írtt, könyörgött Édes Attyám Uram eő Nagyságának, hogy minden móddal fáradozzon engemet persuadéalnyi attyai keze kegyes csókolására menetelemett. Látván pedig lehetetlen lévén másképpen szivbélj fárságosok, kérésim, imadásim s siralmas könyörgésimre megkönyörülvén raitam érdemem fölül s hosszátótt buszgó folyamodásomnak helyét adván, inkább hogy sem (másképp is előmenetleire czélozó virágzó iffiuságomat) engette volna iffiu desperatus impetussa szerint utolsó romlásra menni, másképp is egyetlenegy gyermeke lévén édes szülőimék s maid familiámnak is inkább annyi istenes szeretettel és halhatatlan kegyességgel viseltetett hqzzám és ezen adóságom kifizetésére, előbeny böcsöletemben való visszahelyeztetésemre s minden szerencsémnek megnyerésére nem kételkedett maga ezüstös aranyos portékáját, gyöngyeit megváltásomért zálogban vetnyi, nem lévén keze között anny a summa bétellyesítésére adott, leolvasott s kölcsönözöt, more liquidi debiti, bizonyos meghadás fejében, de nagyob bizonyoságnak s erősségnek okáért Tekéntetes és Nemzetes Vitézlő Czindery György, Tekéntetes Horváthország (Tit. etc.) fő prothonotariussa uri személlye előtt r. f. 1810 azaz egyezernyolczszáz s tisz forintokat, jó és elkendő folyó pénzül minden forintott husz garasban vagyis hatvan graiczárban számlálván illy conditiók alatt. Et primo quidem, hogy noha még h az attyai birodalomtul szabad nem vagyok, azaz ex patria potestate emancipatus és így talám kételkednék zelutiójáru, mindazonáltal ettül sem idegenedvén el, mert mind halálomrul, mind életemrül illy conditiót teszek, hogy készeb vagyok, ha élek, mind sucesiomat elvesztennem, hogysesm ezen pénznek vagy interessének egy filérben való kárátt vagy veszett engednem, a mint is itten in loco authentico et plena animi cum deliberatione: valom, kötelezem is hozzája. Ha pedig az fölséges Isten magához kiszólítanna ezen világi éltembül, pro primo, természet szerint nem lesznek édes Attyáim olly irgalmatlanok egyetlen egy gyermekek szegény bünös lelkéhez, hogy ezen summa miat kárhozatra engedgyék, hollot successiómat is egézlen in contentationem authentice obligáltam de erőss vallásomnak bizonságáért, átkozom az élő Isten égh s föld előtt, hogyha csak egy fillér vesztegetődnék el. És azért ha olly securitas nem volna is (noha more liquidi debiti procedálhatna, casu in contrario, non tamen contingendo cum omnibus expensis ad id profungendis) via juris léssen, via conscientiae et maledictionis, a mint is ha ezen átok alatt jó Méltóságos szerelmes Szülőim akkoron difficultálnák vagy azok, a kiknek illenek, a föllül említett creditrix Aszony eő Nagysága, kitt is Isten sokáig éltessen, előb meghalna, tehát casu in eo, valakit ezen Aszony eő Nagysága fog ezen pénz executornak vagy legatariusnak tenni, aztott én is annak excognoscáloom s acceptáloom is praesentibus. Secundo. Hogy netalántán (a mint csak iffiu az iffiu) ezen pénzel nem contrahált adósságimat kifizetném, hanem más idegeny országokban menvén, inkább ezen kölcsönözéssel eő Nagysága okott adna talán inkább szerencsétlenségre s alkalmatosságott és így talán inkább szerelmes szülőimtül persequalatnék, hogy sem köszöntetnék ebbéli kegyességéért, azért mivel többet nem

adhatok hitemnél; esküszöm, hogy nem máshova maradásnak okáért vagyis áthatatos lakásnak, hanem édes hazámban, édes szülőimhez. Tertio. Hogy pedig minden difficultássát elvigyem ezen debitumnak, bizonyos okvetetlen relutióbul obligáalom magamat (noha édes Uram Attyám graciájábul bizonyos vagyok, legfőképpen ha láttya, hogy illy böcsülettel keze csókolására hazamentem s parancsolattyának engedelmeskedtem), hogy egy fertály esztendő alatt vagy magam jövök vagy expressus ember által, ha koldulnék is, bizonyos száz forintokat küldök, fáradoszván a többit is járandó interessével édes méltóságos szülőim graciájábul mennél előb lehatt, letenny, esztendők forgása alatt hogy eö Nagyságát ezzel tovább is obligálván jövendőben is illy keserves szükséghez subveniálny. Ezeket azért s minden tehendő s lehendő difficultásokatt praesenter casálom, annihiláalom, si quae in contrarium pugnarent, ellenben pedig minden kigondolható condiciókra magamot kötelezem s kondiciók alatt fogok ezen adóságnak relutiójában engedelmeskedny és inkább minden jószágotmat és böcsületemet elvesztenni, successiómat is, hogysen eö Nagysága ebbéli anyai graciájáért háládatlan lenni. Kinek is nagyobb bizonyosságára ezen levelemet nemzetségem pötsétyével megerősítvén attam. Varasd 21. Julii Anno 1729. Wárkony Amadé László manu propria. Per quem et correcta marginaliter in dictionibus. Attyai keze kegyes csókolására meletelemet. Idem manu propria. Locus sigilli.

Ltár 1900/3.

Méltóságos édes uram kegyes Attyám!

Ohajtott attyai kegyes levelét vettem engedelmességgel, sajnálván egyedül fájdalmassan, hogy keménsége nem enyhődik attyai szivének, látván dolgaimnak olly fatálitássát! Boldog Isten! ha Nagyságod is nem teként inkább szülői irgalmasságára inkább, hogy sem neheztelésének érde-meire, nints mód benne, el köll vesznem, mert minden természett ellenem háborodik.

Édes Uram Attyám! mért köll illy nyilvánossan Nagyságodnak olly exaggerabilis levelekkel engemet az egész világnak gyalázattyára terjeszteni! hogy véttettem? ismerem is, szánom is, bánom is s ha lehetne, véres verejtékemmel törölném el; de talám Istenre is tekéntvén, inkább privatus büntetéssel ostorozott volna megh Nagyságod, hogy sem illy nagy theatrumra helyeztetett, mert ebbül melly örököss kínom s károm következett: tapasztalom.

Szállyon azért magában Nagyságod és felejtse el aztott, a kitt éltelenek minden szempillantásiban meghsírathatnék és soha, Isten ugy segéllyen megh, gondolatommal sem bánom meg édes kegyes Attyámott! Felejtse el Nagyságod és fordítsa inkább kegyes attyai szemeit házosságom szerencsétlenségére, hogy testi és lelki örököss gehennám s kárhozatom né következzék. Ime olly extremitásokban vagyok, hogy Istenem Istenem ne légyen, hogy életemet egyh punctumigh nem kívánom. Feleségemet elidegenítették és

annyira elidegenedett, hogy szólny is félek itten illy concursusban, kitt tudgya Nagyságod, mint szerettem, böcsültem, lelkemet véle osztanni kívántam, ez a sógya! Vélem eljönni nem akar, hanem inkább négy felé vágattya magátt; ellennem gyalázkodik, egy szóval minden praktika ebben vagyon: hogy én itt lakjam nálok, sub disciplina ista, quae animam et vitam meam maid csak el nem kárhoztatta. Azt mondom, azt írom hitemre Nagyságodnak, ugy bánnak vélem, hogyha egy koszosz kuttya vólnék, ugy sem bánhattnának, a mint pro directione Nagyságodnak, de az élő Istenért sub secreto arcissimo accludalom, keseredgyék meg rájta Nagyságod szive. Ezek pedigh melly itéletire vannak jó ipam s napam uraiméknak, az után is meghhallya Nagyságod. Nem is progrediálhattak volna praecise magok dolgában eddigh is, mert én csakugyan vigyáztam volna fortélyokra, de mint Nagyságod reám gerjedezésével, haraghjával erősítették ellenem való töresekett, hartzolásokatt, Nagyságod levelétt hordozzák, mutogattják és így vagyok ó Istenem! mint az elkárhozott lélek. Deum Immortalem! bezzegh megeseit nékem az házosság! szép örömöm, hasznom van belőle. Istenem!

Az élő Istenért, mit csinálók én itten, egyebett egy Epicurusnál belőlem nem várhattny; enny, innya adott Isten Nagyságod attyai gondviselése által is. A várossi lakós feleséggel együtt mit tegyen, tudgya jobban nálamnál Nagyságod.

Szállyon azért magában Nagyságod az élő Istenért! enyhödgyék szivének haragia és könyörüllön megh kétségben esett lelkemen! mi haszna lesz ugyis benne Nagyságodnak, ha elkárhoztatt? Holott fogadom Istenemre, minden cikkelyben a tévő leszek, a mit Nagyságod parancsol cseléd, lovak, egyszóval mindenek iránt; tellyék kedve mindenekben Nagyságodnak; mert már látom, hogy melly jó, hasznos és üdvösséges az öreg fa árnyéka alatt nyugodni. Szabadítson megh innend Nagyságod és ne engedgye, hogy feleségem akarattya fejemet s életemet meghgyőzhesse; szabadítson megh Nagyságod mennél előb, hogy üdvözöllyek kárhozatombúl és talállyon módott visszatérésünkben; foghja pártját illy gyámoltalan keseredett gyermekének; my haszna in arido, si hoc in viridi? légyen jó szószóllom Attyám Nagyságod, hogy valamint Nagyságod szörnnyü attyai parancsolatyábúl ezen házosságomban béercszkettem, ugy tovább ne engedgyen, hogy elveszek, hanem jutasson partra. Kérem is, ide ne jöjjön Nagyságod, inkább hivasson ki mindkettőnkett és akkor is enny könyörgésekre elfelejtén, attyai szivétt kegyességgel mutassa, hogy házosságom dolgában jobban procedálhassunk és elejtén szorgalmatoskodgyék Nagyságod békességünkben, hogy holtomigh még hideg tetemit is Nagyságodnak áldhassam. Tekéntsén Istenre is Nagyságod, szállyon magában és engedgyen meg és szabadítson meg.

Nagyságodnak

Pest, 27-a Febr. 730

alázatos engedelmes keseredett fia.

Az kulcsott elküldöttük, ártatlan vagyok benne, mert nem tuttam, hogy a leány elhozta.

Az postán hogy jöttem, feleségem költsége volt, akarattya is, azért ne nehezteljen Nagyságod.

Ferkótt el nem küldhettem, mert elszökött feleségem hajdúja, most semmi embere a gyermekeken kívül, az utatt sem tudgya.

Ltár. 1899/35.

Puncta Illustrissimo Domino Libero Baroni Antonio Amade per Perillustrem Dominum Stephanum Pyber iudicem nobilium erga dandas testimoniales iudicialiter intimanda.

Hogy mivel Méltóságos Vitézlő Atyám méltóztatott maga csendeségére nézve is és hogy érdemes napjait békeségessebben consumálhassa, nékem is módott adgyon, hogy iffju üdömet, melly is már alkalmatos az fárotságre, hasznossabban tölthessem, tudnya illik: Hogy magam s Isten kegyelmébül leendő posteritásom subsistentiájáruul provideállyak, kegyelmedet birói hivatallya szerint is ultronee fárasztotta, hogy Eö Nagysága ugy is ultronee már sok esztendőktül fogvást, meghkinálván, surgeálván, de ösztönözvén is, hogy az enyimet és engem illendő portiócskámot kivegyem, mert kiadgya, nem győzvé inque indivize lévén, reám az sok expenzákat költséget etc. Az régi példabeszéd szerint: Tolle gravatum. A mint is Csukáron lévén Eö Nagyságával kegyelmed uri házánál, kegyelmednek impressálta, hogy ex hoc supposito tudnya illik: Hogy mivel Eö Nagysága csakugyan az enyimet kiadnyi magában eltökélette, mi légyen kívánságom: erga dandas testimoniales detegállom, kire is én feleltem vala, hogy mint sem Eö Nagysága magának annyi sok nyughatatlansággal éltének fonalaít vikonitcsa s erőtlenitcse, de főképpen az publicum scandalum az egész világon elterjedet, botránkozást elkerüllyem, Eö Nagyságát, sok bukat, bánotokat eltávoztassam és mivel Eö Nagysága akarattyaibul, parancsolattyaibul, sőt ösztönébül is, kedve szerint házosodván, semminemü subsistentiára való jószágot (egyebet az fehérvárinál, ki is hatszáz forintoknál többet bé nem hoz, azt is cum summa industria és fárotságal) excindál, az capitalisok öregbülnek, az interesekek sem füzetődnek, az jobbágyság premáltatik, s exoneráltatik, propter csak eltökélvén magamban, inter duo mala minus esse eligendum és hogy extrema vulnera extremis curentur remediis, igaz az, hogy az rata portiomat unacum redintegratione aviticorum kívántam causis ex praemissis et rationibus praegnantibus gravibus dolorosis at syncere manifestis. Kire Eö Nagysága kegyessen accedálván, hogy resolutióját Posonybul vizajüvén vagy Bárna magamat megalázván nyilatkoztattya vagy levele által bennünket gyermekeit fogja informálnyi, a mint is Eö Nagysága oda is hozánk irván, ugy ide Fehérvára is, hogy tellyes szándékja légyen az osztál, ugyanott lévő Fekete Joseph szolgabíró uramnak is megírta, nékem specialiter parancsolván, hogy arbiter urakruul provideállyák, de nem Pesten, a kik ezen dolgot istenessen elvigezvé.

Kire való nizve én meg nem felelhetvén olly expressate továb is, hogy ezeket punctum szerint Eö Nagyságának gyermeki engedelem sze-

rint alázatossan detegálni s testimonialiter in instanti informálni méltóztassék bírói hivatallya szerint kérem s kötelezem is.

1-mo. Hogy mivel Isten eö Szent Fölsége ingyen való kegyelmébül feleségemet két három hét alatt leendő gyümölcsével megáldgya s sinlödésébül azon kis rabocskát kiszabadittya, énnékem ezen lölkemben járó dolgom véget, innénd élmennem lehetetlenség, sőt istentelenség is volna, azért errül Eö Nagyságát méltó alázatossággal követem, meg ne nehezteljen s hogy ezzel Eö Nagysága parancsolattyanak praejudicálni kívánnék vagy aztott ujobban annihilálni távul légyen tülem, hanem inkább kegyelmed által is (noha sok izbéli udvarló irásommal Eö Nagyságát invitáltuk vala mindketten) instálok azon tovább is magamat, feleségem s mindnyájunk ebbéli öröme napjára meghaláznyi ide Eörsre s atyai kegyes és hasznos áldását azon kis ártatlankára bocsátannyi méltóztassék, hogy azzal dicsekedhessék Eö Nagysága s mink is agratulálhassunk, annyibul is, hogy Isten Eö Nagyságát annyira megháldotta, tartotta s éltette, hogy maga onokáját is elirnyi s megáldannyi meghengette, kinek alkalmatosságával ha itten azon egy édes atya s édes fia közt dolgok magunk közt jobban applacidaltthatnának, istenesebben s dicséretesebben.

2-do. Hogyha penigh ezen örömekeket nem kívánna Eö Nagysága maga kegyes megjelenésével sokasitannyi s gyaropitannyi, akkoron méltóztassék Eö Nagysága per praesens Perillustrissime Dominationis Vestrae testimonium velem parancsolnyi, melly nap s melly terminusra ezen jövő holnapnak véghe vagy 9-ber eleje fele megjelennyek, akkoron atyai kegyességét s gratiáját elvárom.

Mivel pedig mind Pesten s mind itt körül-belül mintegy halhatatlannak ételik, hogy egy fiával atya etsi sume legale foret (qui alioquin immediatus haeres et successor foret) osztált stricte, rigorose vagy per diversos arbitros ineállyon, azért azon erős osztáltul is akármely módon lehetne is, ha Eö Nagyságának ugy tetczik, recedeálok, egyedül Eö Nagysága gratiájára hagyván: *a mit Eö Nagysága lélek szerint enyimnek étel lennyi* azért is, hogy én magam részére külömb arbitereket fogad, gyak, nem cselekszem, sőt nem Eö Nagysága exciziójával contentáltam-ugyis, hogyha Eö Nagysága arbiterjeit fogja is hivatnyi, hogy meghmutassam alázatosságomat és minden diffidentia nélkül való fiúi engedelmességemet, ugyanazon arbiter urakat magam is meghbirálok eö kegyelmek lélek szerint valo opiniojokkal contentáltatom, sőt a ki legnagyobb omne meum velle et nolle reájok transferálok, denique, hogy nagyobb engedelmes alázat és fiúi submissionak példája lehessek, kevesebbel is contentáltatom, mintsem engem illetve, ad conciliandam tamen pacem tranquillam bonam famam et benedictionem divinam és arra is több onust vennyi kívánok és oztott füzetnyi releválni és mindenképpen mindenkben engedelmeskedni s ezután is, mint édes atyámnak kedvére járnai.

Hogy mivel máskép is most Szent Mihály napjén cselédem, magamra sok költségem vagyon, de főképpen az tél is bélép réa és feleségemnek ebbéli státussa, dajkájá etc. nem kevés expensákban kerülnek, az jószág hivedelme pediglen igen kevés, annyira, hogy cselédem füzetésére is sokkal

kevessebb, Eö Nagyságánál alázatossággal instálok, valamely költségek (addig is) kegyessen segétnyi, megkajándékozni csak böcső kötélre s polyázó válót is subministrálni méltóztassék s ezekre nékem vigasztaló választott (erga judicialiter testimoniale) adni méltóztassék, hogy minket részről egyességet, csendességet, békességet, jó hirt nevet és főképpen isteni áldást nyerhessünk, kit hogy Isten meghadgyon, dicsértessék a Jesus Kristus szent neve mindöröké. Amen. Datum Eger 25. mensis 7-ber Anno. 1730.

Amade László. L. S.

Praesentia vidimata paria cum suis genuinis originalibus de verbo ad verbum, diminutione aut augmento absque omni corformia esse, cumque iisdem concordare hisce nostris attestamur testimonialibus, subscriptionibus, sigillisque usualibus roboratis. Datum Várkony die 3-a mensis 8-bris. 1730.

Stephanus Pyber iudex nobilium incltyi comitatus Poseniensis.

Michael Boros ejusdem incltyi comitatus juratus assessor.

Ltár. 1900/14.

Kegyelmes Hertzegh!

Gondolkodtam száma nélkül, hogy ismét szabad s noha keserves emlékeztető életre jutván, my czéllját váloszam abbóli életemnek; de elsőben is nem egyéb kerekedett előmben, hanem hogy viszont Hertzeghséged réghi kegyelmességét implorálván, ahoz visza juthassak. Azt is nagyon megfontoltam, hogy ki által, mely hathatós esedezéssel, Hertzeghséged ellenem való méltó neheztelését, kegyelmet nyerhessek; de csak eltökéltem magamban, hogy elsőben ezen keserves bötüimmel s azután mivel peccantis foret petere veniam et misericordiam; magam kívánok Hertzeghségedh kegyes lábaihoz borulnom és addigh el nem eresztennem, mégh irgalmasságát nem ajánlya. Igaz az, Nagyméltóságú Fejedelem, hogy vétettem, de azt is merem alázatosan mondani, hogy fui, nimium iuveniliter usus; azonban természett szerint való szerencsétlenségem is maid kétségben tántorított; vétettem de boldogh mégis annybul az én vétkem, hogy magának az kegyelmességnek vétettem, kinek is czéllja az engedelem és könyörületesség azon számkivetett poéta szerint:

Et nisi peccassem, quid Tu concedere posses?

Maternam veniae sors Tibi nostra dedit.

Könyörgök azért tovább is szánakodó lélekkel leborulván Hertzeghségednél, szánnya megh szegény ügyes személyemet, vegyen réghi kegyelmében s protectiójában, engedgye megh, hogy lévén edgyik, de poenitentibus, végezetigh szolgálhassam Hertzeghséged. Valóban, kegyelmes réghi jó Fejedlemem, non sum jam ego, Szent Pállal mondhatom, mert a sok véletlen esetek annyra jámborrá töttek, hogy Istenem reá segít arra, hogy gondolattját is Hertzeghségednek beteljesítenny kívánom

s kegyelmességit előttem viselvén, hív szolgája leszek, mégh bennem a lélek! ugy bánnék velem Hertzeghséged, mind bűnös szolgájával. Tudom is, ha Hertzeghséged protectioja vélem járul, boldogh vagyok, ha nem, boldoghtalan és senki nem fogh gyámolitanni ezen szerint:

Esse sed irato quis Te mihi posses amicus?
Vix tunc ipse mihi non inimicus eram?

Hogyha pedig (kitt nem reménlek halálom nélkül) Hertzeghséged csakugyan továbbá számkivetny nem sajnállya bűnös szolgáját kegyelmességébül, ki miatt is in politicis előmennem desperáltam, instálók leghaláb azért, hogy in bellicis, az hol Hertzeghségednek-is ezen módgya vagyon accomodálny, méltóztassék, hogy leghaláb spiritum ducam, addig is mégh vagy Istenem egyébre jutandó statusomat megmutattya vagy pedig böcsülettel elenyészek; azon szerint: ne toties morarer, praestitit ante mortem. A mint is midőn egyedül csak ebbéli, Hertzeghséged irgalmas, engem vagy életre vagy halálra hozó kegyes resolutiójátúl, hajlandóságátúl, s kegyelmétül várok álhatatossan, Hertzeghséged nagyméltóságát imádván teborúlok.

Hertzeghségednek

1731.

méltatlan alázatosszivü engedelmes férgecskéje:

A. László.

(*Alatta tollpróbálások, majd más tintával a következő verstöredék*):

Oh búban, bánatban kessedet szivem,
Ne döbögj bennem már, ne fogyazd életem,
Fájdalmakkal eltölt szegény gyászos testem,
Kibül nagyon készül kimenje a lelkem,
Jaj, szomorú óra, kiben én születtem.

Ltár. 1899/35.

D. I. C.

Méltóságos Uram Attyám!

Már töb remorát nem szenvedhetvén az dologh, mivel in ultimo momento vagyok, vagy jobbra vagy balra finaliter deliberálnom, Nagyságodnak, mint Méltóságos Uram Attyámnak alázatossághal declarálny akartam, hogy házosságombéli szerencsém vagyon (nevét személyem szerint való submissióval meghjelentem, ha megengedi Nagyságod), a ki után jön tizenöttezer forint készpénz, az uri ausztafirozáson kívül és minden aquisitumbúl ráta portio, kibül is tizezer forintokatt azonnal kezemben adnak, ha jószágott mutatok, kiben investirálhassam, azomban borbúl és egyéb kitelhetébül bizonyossan segítnek s van ollyan atyafiságh is hozzája, a ki után mind protectiót s mind promotiót valóságghal várhatt az ember, mert egyik az potens házok közt az országhunkban. A familia jó, a személy rendes, és olly szelid, (mert meghöszmerem én is a titkos

ravaszsághot), hogy még az eredendő bűnben is nem tudja, hogyan van része, nem pompás szegény, nem is hivalkodó, egy szóval olyan, a ki nem egyéb Isten áldásánál. Azért édess Méltóságos Uram Attyám, Nagyságodtól egyebett nem kérek, hanem elsőben is csak recomendálny méltóztassék, a kitt a leggazzabb szolgának is megadatik, azomban hogy a bárí kevessett ehez a többihez méltóztassék nekünk engedni, pro 3-o pedigh, fele adosságomnak, mint ezen paluskáét magára venny, a felérül mink gondolkodnánk.

Ez a summája eddigh való fáradsághimnak s minden szándékimnak; ha lehetséges boldogulnom Nagyságod által (hiszen lehetlenséget nem kívánok), kérem tovább is az élő Istenre Nagyságodat boldogítson; ha pedig nem, vége van mindennek. Mert ugy kormányoztam doigomat, hogy olyas személyt váloszak, a kiből talám semmi exceptiója Nagyságodnak ne lehessen s meg is mutatnám aztott. Azomban csak ugyan ezen segítség is jó, mert ha megengettetnék, egy részétt Szent-Györgynek kiváltannám, sütt kiváltannám cum portione Somodyana, még ezüstbül is lehetne, pro sartis tectis és valamely kereskedésre is megmaradna; az öttezer forintját pedigh ezután Isten éltetvén, három esztendő alatt leteszik. Mellyett midőn cum plenissima fiducia Nagyságod atyai kegyess lábai elejben terjesztem, maradok kegyess atyai kezei csókölván, atyai áldását implorálván, igaz hívséghez

Méltóságos Uram Attyámnak Nagyságodnak
Sz. György 4. 8-bris 1733.

eörököss engedelmes alázasos fia
Amade László Ferencz.

Ktár 1900/14.

Közli: VÉRTESY JENŐ.

BENCZÚR JÓZSEF LEVELEI RADVÁNSZKY LÁSZLÓHOZ ÉS JÁNOSHOZ.

— Második és befejező közlemény. —

XI.

Pozsony, 1770. nov. 17.

Spectabilis ac Perillustris Domine, Domine mihi summa pietate colendissime.

Gratias ago Sp. ac. P. D. Vestrae pro pecunia mihi gratiose submissa, simulque hac occasione chirographum mihi datum remitto.

Gratulor Sp. D. Vestram ita fuisse felicem, ut plene iam sit ab adversae partis impetione (*sic*) secura et absoluta, precorque, ut nunquam lis haec possit amplius resuscitari. Existimat B. Vajay adversam omnino partem nihil amplius posse accipere.

Sp. Domina Plathiana Sp. D. Vestrae soror ascendit ante 10 dies